

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027

Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Andragogika
Kod przedmiotu*	LII.5
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Pedagogiki
Kierunek studiów	Logopedia z nauczaniem języka polskiego jako obcego
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II, semestr 3
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	Dr Małgorzata Zaborniak-Sobczak
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	pracownicy Instytutu Pedagogiki

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?) warsztaty	Liczba pkt. ECTS
3	15	-	-	-	-	-	-	15	3

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student ma podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	Nabycie szczegółowej wiedzy na temat psychologiczno-pedagogicznych podstaw logopedii w zakresie terapii dorosłych.
C ₂	Nabycie umiejętności prowadzenia metodami pedagogicznymi (andragogicznymi) działań profilaktyczno-wspomagających
C ₂	Kształtowanie świadomości potrzeby wykorzystania zdobytej wiedzy w terapii osób dorosłych

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_o1	Student/ka zna i rozumie psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających	K_Wo6 P7S_WG E.2L.W1
EK_o2	Student/ka potrafi analizować psychologiczno-pedagogiczne podstawy logopedii i działań profilaktyczno-wspomagających; analizować i stosować metody pedagogiczne, w terapii logopedycznej osób dorosłych	K_Uo1 P7S_UW E.1L.U1. E.1L.U2 E.1L.U3. E.2L.U1
EK_O3	Student/ka jest gotowy/a do wykorzystania zdobytej wiedzy do analizy zdarzeń pedagogicznych w zakresie terapii osób dorosłych	K_Ko2 P7S_KK E.1L.K1.

3.3 Treści programowe**A. Problematyka wykładu**

Istota andragogiki jako nauki, definicje, przedmiot, teren badań, związki interdyscyplinarne
Cele, zadania, typy i funkcje oświaty dorosłych, zadania poznawcze andragogiki ogólnej, funkcje edukacji dorosłych, typy oświaty dorosłych, oświata pozaszkolna.
Edukacja obywatelska dorosłych
Kształcenie dorosłych. Wprowadzenie do dydaktyki dorosłych. Proces nauczania i uczenia się dorosłych, specyfika i cechy charakterystyczne. Nauczyciel dorosłych
Spółczeństwo wiedzy. Lifelong learning- kształcenie całożyciowe.
Oświata dorosłych w wybranych krajach. Wiodące formy i główne nurty oświaty dorosłych.

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoriów, laboratoriów, zajęć praktycznych

Dorosłość jako podstawowa kategoria pojęciowa andragogiki: koncepcje i kategoryzacje dorosłości, rozumienie dorosłości, „pozorna dorosłość”, „odraczanie dorosłości”.
Dorosły jako uczeń: motywacje edukacyjne dorosłych. Formalne i pozaformalne instytucje edukacji dorosłych: szkolnictwo wyższe, lokalne instytucje kształcenia i doksztalcenia dorosłych (badania terenowe).
Andragogiczne problemy starzenia się i starości: edukacja i uczenie się w okresie późnej dorosłości; Uniwersytety Trzeciego Wieku (badania terenowe)

Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji i wykluczenia społecznego: edukacja osób dorosłych niepełnosprawnych, ubogich, długotrwale bezrobotnych, niedostosowanych społecznie itd. (badania terenowe).

Obszary nieformalnej edukacji dorosłych: uczenie się w miejscu pracy, edukacja w świecie kultury popularnej, uczenie się społeczne, uczenie się biograficzne

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład multimedialny, gry dydaktyczna, projekt edukacyjny, metoda warsztatowa, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja, badania terenowe.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań	wykład warsztaty
EK_02	ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań, projektów	wykład warsztaty
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, ocena głosów w dyskusji w czasie konsultacji i zajęć, ocena wykonywanych zadań, współpraca z grupą	wykład warsztaty

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Ćwiczenia:

Zaliczenie z oceną

Ocena końcowa jest wypadkową ocen cząstkowych, które student otrzymuje za:

- Zadania wykonywane w domu (waga 1)
- Zadania wykonywane na zajęciach (waga 1)
- Aktywny udział w zajęciach – jedna ocena za cały semestr (waga 2)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	40
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	3

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	<i>Nie dotyczy</i>
zasady i formy odbywania praktyk	<i>Nie dotyczy</i>

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- T. Aleksander, 2009, *Andragogika: podręcznik akademicki*, Kraków
- D. Duccio, 2006, *Edukacja dorosłych*, W: *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej* T. 3, pod red. B. Śliwerskiego, Gdańsk
- M. S. Knowles, E. F. Holton, 2009, *Edukacja dorosłych: podręcznik akademicki*; tł. Miłosz Habura, Rozalia Ligus, Warszawa.
- *Wprowadzenie do andragogiki*, 1996, pod red. T. Wujka, Warszawa.

Literatura uzupełniająca:

- Alheit P., *Podwójne oblicze całożyciowego uczenia się*, „Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja”, 2002,
- Bron A., *Rozumienie uczenia się w teoriach andragogicznych*, „Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja” 2006, 4.
- Illeris K., *Trzy wymiary uczenia się: poznawcze, emocjonalne i społeczne ramy współczesnej teorii uczenia się*, Wrocław 2006.
- Kargul J., *Obszary pozaformalnej i nieformalnej edukacji dorosłych: przesłanki do budowy teorii edukacji całożyciowej*, Wrocław 2005.
- Knowles M., Holton E., Swanson R., *Edukacja dorosłych: podręcznik akademicki*, Warszawa 2009.
- Kurantowicz E., *O uczących się społecznościach: wybrane praktyki edukacyjne ludzi dorosłych*, Wrocław, 2007.
- Malewski M., *Andragogika w perspektywie metodologicznej*, Wrocław 1990.
- Malewski M., *Od nauczania do uczenia się: o paradygmatycznej zmianie w andragogice*, Wrocław 2010.
- Malewski M., *Teorie andragogiczne: metodologia teoretyczności dyscypliny naukowej*, Wrocław 1998.
- Solarczyk-Ambrozik E., *Kształcenie ustawiczne w perspektywie globalnej i lokalnej*, Poznań 2004.